

ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΗ ΒΙΤΡΙΝΑ

Ατέλειωτη η γκρίνια γονιών και καθηγητών: Τα παιδιά δεν διαβάζουν βιβλία - ούτε κόμικς καλά, καλά. Μα τι να φταίει άραγε; Η τηλεόραση, τα κινητά, τα κομπιούτερ, ο Φου Μαντσού, το ΔΝΤ, οι Ιλουμινάτοι; Ή μήπως – Θεέ μου, φύλαγε! – το ίδιο το σχολείο; Περιμένοντας την απάντηση εδώ, στην πολυσύχναστη Σχολική Βιβλιοθήκη μας, ας κάνουμε ό,τι μπορούμε:

Δεν είναι βιβλιοπαρουσίαση, δεν είναι βιβλιοκριτική (θα μάθουμε στο Λύκειο τη διαφορά ανάμεσά σε αυτά τα δύο είδη), ούτε δραματική έκκληση από καθηγητή – γονέα – θείο, «παιδί μου, διάβασέ το και θα με θυμάσαι». Ο όρος «βιωματική φιλαναγνωσία» θα του ταίριαζε, αν και κάπως βαρύνδουπος. Είναι ένας τρόπος που επινοήσαμε για να προβάλλουμε τα υλικά της Βιβλιοθήκης μας.

Ιδού λοιπόν η πατέντα, την οποία περιγράφουμε σε επτά απλά βήματα:

ΒΗΜΑ 1^ο

Βρίσκουμε ένα ευτυχισμένο σπίτι και μια καλή οικογένεια για το χρυσόψαρο.

ΒΗΜΑ 2°

Πλένουμε και στεγνώνουμε καλά το ενυδρείο του και το φέρνουμε στη Βιβλιοθήκη.

ΒΗΜΑ 3°

Το τοποθετούμε σε τέτοια θέση, ώστε να είναι το πρώτο πράγμα που βλέπει κανείς μπαίνοντας μέσα.

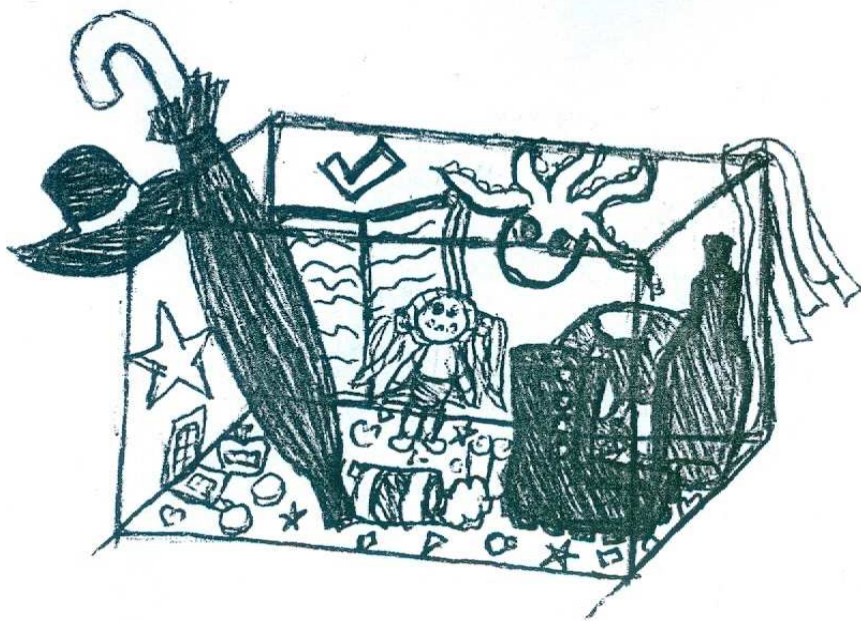
ΒΗΜΑ 4ο

Τοποθετούμε το βιβλίο το οποίο παρουσιάζουμε μέσα, μαζί με κάποιο αντικείμενο που σχετίζεται με την υπόθεση ή το περιεχόμενό του. Εδώ χρησιμοποιούμε τη φαντασία μας και το απόθεμα από παιχνίδια, μικροαντικείμενα, διακοσμητικά, συλλογές που τυχόν διαθέτουμε. Θα εκπλαγείτε πόσο εύκολο είναι αυτό. Όλα τα βιβλία για κάτι μιλάνε. Π.χ. για το *Καπλάνι της βιτρίνας*, ήταν εύκολο να βρούμε ένα τιγράκι, για το *Μόμπι Ντικ*, караβάκια, βότσαλα, μια φάλαινα - συνδετήρα, για το *Χόμπιτ*, τα παιδιά διέθεσαν ευγενώς τις φιγούρες τους με δρακάκια και ξωτικά, μια συλλογή από πορσελάνινες κούκλες εποχής βοήθησε για την *Άννα Καριένινα* και τη *Τζέην Έιρ*, κ.λπ.

Και... το βραβείο καλύτερου σχολίου μεταξύ των μαθητών, όταν είδαν έτσι γεμισμένο το βιτρίνοενυδρείο, απονέμεται στην ατάκα: «Θυμίζει τους τίτλους αρχής στο "The Big Bang Theory"».

Μήπως το προτιμάτε σκιστάκι; Οι μαθητές μας ξέρουν να ζωγραφίζουν.

ΒΗΜΑ 5^ο

Αν ανησυχούμε τι απέγινε το χρυσόψαρο, εδώ χαλαρώνει στο καινούριο του σπίτι (με τον ντροπαλό ξάδελφο σε δεύτερο πλάνο). Και όταν έρχεται κάποιος στο σπίτι, κολυμπάνε προς το σημείο του ενυδρείου το οποίο βρίσκεται όσο γίνεται πιο κοντά στην πόρτα.

ΒΗΜΑ 6°

Ποιος, τι.

Φωτοτυπούμε το εξώφυλλο (τίτλος, συγγραφέας), το οπισθόφυλλο (εκεί υπάρχει συνήθως μια περιληπτική αναφορά της υπόθεσης - αναλόγως του είδους πάντα). Τα κολλάμε δίπλα στη βιτρίνα. Ένας άλλος τρόπος να «συστήσουμε» το βιβλίο είναι ο πίνακας περιεχομένων, ιδίως αν είναι διηγήματα.

Βιογραφικά ή κριτικές στο «αυτί» του βιβλίου (έτσι αποκαλούμε το τμήμα του εξωφύλλου το οποίο διπλώνει).

ΒΗΜΑ 7°

Η αρχή της ιστορίας. Μεγάλη υπόθεση. «Μπορείτε να με λέτε Ισμαήλ..», «Τον δέκατο όγδοο αιώνα έζησε στη Γαλλία ένας άντρας...», «Πολλά χρόνια αργότερα, μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα, ο συνταγματάρχης Αουρελιάνο Μπουενδιά...», «Η Κυριακή το χειμώνα είναι η πιο βαρετή μέρα...», «Μεγαλειότατε, κι άλλο τηλεγράφημα -Από πού; - Από το Τομσκ...», «Όλες οι ευτυχισμένες οικογένειες μοιάζουν, η κάθε δυστυχισμένη, είναι δυστυχισμένη με το δικό της τρόπο...», «Όλα τα παιδιά μεγαλώνουν εκτός από ένα...».

Το να βγάλουμε μια φωτοτυπία την πρώτη σελίδα, αρκεί. Με το που τη διαβάζει ένα παιδί, βρίσκεται ήδη στα μισά (η αρχή είναι το ήμισυ του παντός). Επίσης, υπό μορφήν κολάζ, δίπλα στη βιτρίνα μας, σε ένα ταμπλό ή πινακάκι ή χρωματιστό χαρτόνι ή λευκό τοίχο που δεν έχει φόβο να μουτζουρωθεί: φράσεις από κριτικές, φωτογραφίες, κινηματογραφικές μεταφορές, εικονογράφηση κ.λπ.. Εδώ ισχύει: Ουκ εν τω πολλώ το ευ.

Αυτό είναι όλο. Όλο;